

Overtrædelse af principperne om beskyttelse af ejendomsretten og retten til at udøve erhvervsvirksomhed

Sagsøgeren har fået forbud mod at anvende sin bedrift i et omfang, der svarer til suspensionen af en del af referencemængderne, og dette anbringende underbygges af, at en del af de tilbagetrukne referencemængder ikke er tildelt i henhold til artikel 5 c, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 804/68. Bedriftens karakter er sådan, at den vanskeligt kan ændres fra mælkeproduktion til anden produktion uden store omkostninger.

Det anføres, at på grund af referencemængdernes karakter og den straf, der pålægges i form af tillægsafgiften, hvis de overskrides, sammen med vanskeligheden ved at anvende bedriften, som danner grundlaget for referencemængderne, til anden produktion, indebærer de yderligere indførte begrænsninger for producenten, nemlig suspensionen eller tilbagetrækningen af en del af referencemængderne uden godtgørelse, samt det forhold, at han på et tidligere tidspunkt udsættes for den straf, som tillægsafgiften udgør, at hans ejendomsret, som er beskyttet af fællesskabsretten, tilsidesættes.

Princippet om retten til at udøve erhvervsvirksomhed er forbundet med ejendomsretten og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Selv om sagsøgeren erkender, at denne grundlæggende rettighed kan pålægges visse begrænsninger i almenhedens interesse, anfører han dog, at karakteren af den i forordning (EØF) nr. 816/92 indeholdte foranstaltning ikke kan begrundes med almenhedens interesse.

Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Det anføres, at forordningen intet indeholder, der kan begrunde undladelsen af at yde godtgørelse for den midlertidige suspension eller tilbagetrækning af en del af referencemængderne i mejeriåret 1. april 1992 til 31. marts 1993. Dette fremgår navnlig, hvis forordningen sammenlignes med de tidligere gældende bestemmelser. Det gøres derfor gældende, at der er blevet lagt en uforholdsmæssig byrde på sagsøgeren på grund af denne foranstaltning, som bør erklæres ugyldig som værende i strid med proportionalitetsprincippet.

Tilsidesættelse af lighedsgrundsætningen

Anvendelsen af en midlertidig suspension eller tilbagetrækning af en del af referencemængderne med en ensartet sats uden godtgørelse har større virkninger for producenterne end suspension eller tilbagetrækning med en fastsat godtgørelsessats; disse virkninger føles så meget desto stærkere for en producent som sagsøgeren, der også underkastes tilbagetrækning af referencemængder, der ikke er tildelt i henhold til artikel 5 c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68, og som han har fået tildelt på grund af sit tilhørsforhold til en særlig gruppe.

Det gøres gældende, at på grund af den særlige situation i Irland i forhold til andre medlemsstater, for så vidt angår mælk og mejeriprodukter, og den lid, som irske producenter sætter til mejerisektoren, er situationen en anden for dem end for producenter i andre medlemsstater, og at foranstaltningen i den anfægtede forordning har andre virkninger for irske producenter end for producenter i de øvrige medlemsstater. Foranstaltningen diskriminerer sagsøgeren, hvorfor den udgør en tilsidesættelse af lighedsgrundsætningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1992 af Pretura Civile di Roma (Castelnuovo di Porto Afdeling) i sagen Punto Casa SpA mod borgmesteren for Capena Kommune og Capena Kommune

(Sag C-69/93)

(93/C 124/14)

Ved kendelse afsagt den 16. december 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. marts 1993, har Pretura Civile di Roma i sagen Punto Casa SpA mod borgmesteren for Capena Kommune og Capena Kommune forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Udgør en national bestemmelse, hvorefter detailforretninger (medmindre de handler med nærmere angivne varer) ikke må holde åbent om søndagen, mens det ikke er forbudt at arbejde om søndagen, og søndagslukning som sanktion pålægges de forretninger, der har overtrådt ovennævnte forpligtelse, hvilket medfører et mærkbart faldende salg i nævnte forretninger, herunder salget af produkter fremstillet i andre EF-stater med en deraf følgende nedgang i importen fra disse stater:
 - a) en foranstaltning, der med hensyn til sine konsekvenser har tilsvarende virkning som en indførselsrestriktion i henhold til Rom-Traktatens artikel 30 og de efterfølgende fællesskabsbestemmelser, der er udstedt i medfør af de i nævnte artikel fastlagte principper
 - b) et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, eller
 - c) en foranstaltning, der ikke står i et rimeligt forhold til det mål, der forfølges med den nationale bestemmelse

når det lægges til grund, at

- der i supermarkederne normalt sælges flere varer fra andre EF-stater end i mindre og mellemstore forretninger, og
 - den omsætning, supermarkederne har om søndagen, ikke kan udlignes ved køb, som kunderne i stedet foretager på andre af ugens dage, da disse foretages i forretninger, som hovedsagelig forsyner sig hos indenlandske producenter?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om den i henhold til ovennævnte nationale bestemmelse truffene foranstaltning falder ind under de undtagelser fra artikel 30, der er fastsat i Rom-Traktatens artikel 36, eller under andre undtagelsesbestemmelser i fællesskabsretten?

Sag anlagt den 24. marts 1993 af Thomas Cronin mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-106/93)

(93/C 124/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. marts 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af Thomas Cronin, Ardmore, Waterford (Irland) ved solicitor Anthony Burke, Mason Hayes & Curran, Dublin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Kronshagen, 12, boulevard de la Foire.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Forordning (EØF) nr. 816/92 ⁽¹⁾ annulleres.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning på 535,2 ECU (Ir. £ 512,33) eller et andet beløb, som Domstolen finder passende.
3. Sagsøgte tilpligtes fra den 1. april 1993 at betale rente 8 % p. a. af beløbet i henhold til Courts Act 1981.
4. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-67/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 83.

⁽²⁾ Se side 9 i dette Tidende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. marts 1993 af Tribunal da Relação de Lisboa i sagen SIVA — Sociedade de Importação de Veículos Automóveis, SA, mod Ministério Público

(Sag C-127/93)

(93/C 124/16)

Ved kendelse afsagt den 12. marts 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. marts 1993, har Tribunal da Relação de Lisboa i sagen SIVA — Sociedade de Importação de Veículos Automóveis, SA, mod Ministério Público forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Er klausulen i den nye forhandlerkontrakts artikel 4, stk. 2, . . . , der bestemmer, at »forhandleren må ikke udstrække salg eller service til at omfatte andre konkurrerende mærker eller produkter, som er omfattet af kontrakten«, gyldig, når henses til EØF-Traktatens artikel 85, stk. 3, og forordning (EØF) nr. 123/85?
- Er den handelsmæssige praksis, som er kommet til udtryk i rundskrivelsen af juni 1988 . . . , mellem tiltalte og forhandlerne, og som består i at forbyde, at forhandlerne hos tredjemænd køber reservedele, som tiltalte er i stand til at levere, gyldig?

Sag anlagt den 30. marts 1993 af James Reidy mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-129/93)

(93/C 124/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. marts 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af James Reidy, Carrowreagh, Cooper, Tubbercurry, County Sligo (Irland) ved solicitor Anthony Burke, Mason Hayes & Curran, Dublin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Kronshagen, 12, boulevard de la Foire.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Forordning (EØF) nr. 816/92 ⁽¹⁾ annulleres.

⁽¹⁾ EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 83.